

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

P7_TA(2013)0052

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2013 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2013 (2012/2256(INI))**

(2016/C 024/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 9 i art. 151, a także art. 153 ust. 1 lit. e),
 - uwzględniając wnioski Rady Europejskiej z dni 28–29 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w powiązaniu z art. 121 ust. 2,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2013 r.” (COM(2012)0750),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0032/2013),
- A. mając na uwadze, że cała strefa euro przeżywa powrót i pogłębienie się recesji spowodowanej nadmiernym zadłużeniem i kryzysem finansowym;
- B. mając na uwadze, że kryzys wpłynął druzgocąco na życie milionów Europejczyków, na co wskazują oficjalne dane statystyczne o zatrudnieniu; od 2008 r. w UE straciło pracę już ponad osiem milionów osób; ponad 25 milionów Europejczyków jest obecnie bezrobotnych, z czego 11 milionów już od przeszło roku; bezrobocie dotyka aktualnie prawie 10 milionów młodych ludzi; w samym zeszłym roku pracę straciło dwa miliony osób;
- C. mając na uwadze, że przy sztywnej regulacji rynku pracy w niektórych państwach członkowskich brakuje elastyczności niezbędnej do skutecznego łagodzenia wstrząsów, np. takich jak obecny kryzys; mając na uwadze, że obecne przepisy prawa dotyczące rynku pracy zapewniają w sposób nieproporcjonalny ochronę osób obecnych na rynku pracy, lecz wywierają niekorzystny wpływ na proces zasilania siły roboczej przez osoby młode;
- D. mając na uwadze gwałtowny wzrost dysproporcji w odniesieniu do stóp bezrobocia w poszczególnych państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że – co trzeba przypomnieć – na początku kryzysu, w 2007 r., średni deficyt publiczny dla strefy euro wynosił zaledwie 0,7 %;
- F. mając na uwadze, że – co trzeba przypomnieć – na początku kryzysu, w 2007 r., w niektórych z krajów, które obecnie zmagają się z największymi trudnościami, doszło już do skumulowania nadmiernego deficytu na rachunku obrotów bieżących;
- G. mając na uwadze, że średni deficyt publiczny w strefie euro osiągnął swój najwyższy poziom w 2009 r. (6,3 %) i od tej pory ta tendencja się odwróciła (w 2010 r. średni deficyt publiczny wyniósł 6,2 %, a w 2011 r. – 4,1 %), a w pierwszych dwóch kwartałach 2012 r. odnotowano jego spadek;
- H. mając na uwadze, że wiarygodne zobowiązania w zakresie stosowania działań konsolidacyjnych sprzyjających wzrostowi gospodarczemu są warunkiem określenia trwałego rozwiązania problemu nadmiernego zadłużenia i deficytu większości państw członkowskich;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

- I. mając na uwadze, że kryzys uwypukla pilną potrzebę wprowadzenia lub ukończenia reform strukturalnych wspierających wyważony, zróżnicowany i trwały wzrost;
- J. mając na uwadze, że jednolity rynek jest główną siłą napędową wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie oraz że już samo bardziej ambitne wdrożenie dyrektywy usługowej może zapewnić – zgodnie z szacunkami – dodatkowe 1,8 % PKB; mając na uwadze, że zwłaszcza w obecnych warunkach gospodarczych Unia nie może sobie pozwolić na nieuwolnienie tego bezpośrednio dostępnego potencjału wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że rygorystyczna transpozycja, wdrożenie, stosowanie oraz egzekwowanie postanowień dotyczących jednolitego rynku jest zatem warunkiem koniecznym wykorzystania tego dotychczas niewykorzystanego – choć bezpośrednio dostępnego – potencjału;
- K. mając na uwadze, że nie zrównoważone poziomy zadłużenia mają niekorzystny wpływ na ogólną sytuację gospodarczą; mając na uwadze konieczność utrzymania i wzmocnienia ścisłej dyscypliny fiskalnej i makroekonomicznej oraz koordynacji w celu zapobiegania ogólnie deficytom i poziomom zadłużenia podobnym do tych, które odnotowano w Europie w ciągu ostatniego dziesięciolecia, gdyż mają one katastrofalne skutki pod względem trwałego wzrostu gospodarczego i stabilności finansowej oraz zatrudnienia w wielu państwach członkowskich;
- L. mając na uwadze, że owa strategia zaostrzania fiskalnego ma na celu utrzymanie wzrostu wydatków publicznych poniżej wskaźnika średnioterminowej tendencji wzrostu PKB;
- M. mając na uwadze, że przyszły dobrobyt gospodarczy Europy w znacznej mierze zależy od jej zdolności pełnego wykorzystywania swoich zasobów pracowniczych, również poprzez zwiększenie uczestnictwa kobiet i ludzi młodych w rynku pracy;
- N. mając na uwadze, że stopniowa i gładko wprowadzana konsolidacja fiskalna jest bardziej pożądana niż szybka i nagła strategia ograniczania braku równowagi w finansach publicznych, lecz stan gospodarki niektórych państw członkowskich nie pozwalała na zastosowanie alternatywnego sposobu odzyskania dostępu do rynku i zapewnienia zwrotów z inwestycji;
- O. mając na uwadze, że wskaźniki dotyczące głęboko zadłużonych krajów ubogich (wskaźniki HIPC) wykazują w całej unii gospodarczej i walutowej znaczące różnice;
- P. mając na uwadze, że przyjęte przez kilka państw członkowskich działania konsolidacyjne osiągnęły bezprecedensowy wymiar;
- Q. mając na uwadze, że pomimo reformy i dążenia państw członkowskich do konsolidacji rynki obligacji państwowych strefy euro pozostają w zapaści, co znajduje odzwierciedlenie w wysokich spreadach i zmienności stóp procentowych; mając na uwadze, że jednym z bezpośrednich czynników sprawczych i jedną z podstawowych przyczyn tych rozbieżności bez precedensu były występujące na rynkach finansowych obawy dotyczące stabilności finansów publicznych i prywatnych w kilku państwach członkowskich;
- R. mając na uwadze, że luka konkurencyjna w strefie euro ma wpływ na rozbieżności w poziomach państwowych stóp procentowych;
- S. mając na uwadze, że wysokie państwowe stopy procentowe w niektórych państwach członkowskich strefy euro są częściowo wynikiem zauważalnego braku zaufania do zdolności tych państw w zakresie przeprowadzenia reform strukturalnych;
- T. mając na uwadze, że strefie euro nie udało się wykorzystać ogólnego obniżenia państwowych stóp procentowych w ciągu pierwszych dziesięciu lat euro do wyeliminowania luki w konkurencyjności, którą odzwierciedlają m.in. utrzymujące się wysokie deficyty na rachunku obrotów bieżących oraz gwałtownie rosnące jednostkowe koszty pracy w niektórych państwach członkowskich;
- U. mając na uwadze, że korekty przeprowadzane obecnie w niektórych krajach nie byłyby tak trudne z politycznego, gospodarczego i społecznego punktu widzenia, gdyby wykorzystano dobrą sytuację gospodarczą z pierwszych dziesięciu lat euro do przeprowadzania tego typu korekt;
- V. mając na uwadze, że udzielanie pożyczek prywatnemu sektorowi, co ma kluczowe znaczenie dla finansowania gospodarki realnej, utrzymuje się na słabym poziomie, zaś strumienie prywatnych kredytów uległy zahamowaniu w niektórych państwach członkowskich pomimo różnych programów odzyskiwania płynności wprowadzanych przez Europejski Bank Centralny;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

- W. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) są siłą napędową europejskiej gospodarki i państwa członkowskie powinny je wspierać poprzez ograniczanie obciążeń administracyjnych, z jakimi przedsiębiorstwa te się borykają;
- X. mając na uwadze, że korekty należy postrzegać jako wiarygodne, jeżeli ma nastąpić powrót przepływów inwestycji;
- Y. mając na uwadze, że zdolność współfinansowania przez podatników została bardzo nadwyrężona w kilku państwach członkowskich; mając na uwadze, że szacuje się, iż szara strefa europejskiej gospodarki odpowiada za 22,1 % całkowitej działalności gospodarczej, zaś wynikające z tego straty w podatkach wynoszą około 1 biliona EUR rocznie; mając na uwadze, że proste, przewidywalne i nisko opodatkowane systemy podnoszą stopień zgodności z przepisami prawa podatkowego;
- Z. mając na uwadze, że roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2013 r. (RAW 2013) ma na celu wyznaczenie priorytetów gospodarczych na 2013 r.;
- AA. mając na uwadze, że sprzyjający wzrostowi gospodarczemu filar konsolidacji fiskalnej powinno się rozwijać w równej mierze co reformy strukturalne pobudzające wzrost gospodarczy oraz filary solidarności i demokracji w każdym państwie członkowskim;
- AB. mając na uwadze, że jednolity rynek jest główną siłą UE napędzającą wzrost gospodarczy i zatrudnienie dzięki korzyściom skali i zwiększeniu konkurencji, lecz państwa członkowskie wykazują nadmierne zadowolenie z siebie przy wdrażaniu prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego, zwłaszcza dyrektywy usługowej;
- AC. mając na uwadze, że każde państwo członkowskie musi osiągnąć narodową jedność w sprawie strategii reform po to, aby społeczeństwo i inni uczestnicy rynku mogli ją zrozumieć i aby mogli jej przestrzegać, co pozwoli uniknąć podziałów, sprzeciwów i działań opartych jedynie na krótkoterminowych interesach własnych, utrudniających osiągnięcie wyznaczonych celów;
- AD. mając na uwadze, że polityka konkurencji oparta na zasadach otwartego rynku i równych warunkach działania we wszystkich sektorach jest kamieniem węgielnym nieograniczonego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
1. z zadowoleniem przyjmuje ducha rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2013 przedstawionej przez Komisję; jest zdania, że wspomniana analiza stanowi odpowiednie działanie następcze uzupełniające ogólnie europejski semestr z 2012 r., a konkretnie roczną analizę wzrostu gospodarczego na rok 2012; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje większą przejrzystość w strategiach dostosowanych do potrzeb każdego z krajów, wprowadzonych przez Komisję poprzez ustalenie priorytetów w kwestii postępów w państwach strefy euro oraz postępów pod względem raczej strukturalnym niż nominalnym;
 2. z zadowoleniem przyjmuje, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 r. uznano, iż wspieranie trwałego wzrostu gospodarczego oraz sektory o dużej liczbie „zielonych” miejsc pracy i działaniach są konieczne do wyjścia z kryzysu; podkreśla, że rozwiązania skupiające się na problemie obecnego kryzysu zadłużeniowego i finansowego, szczególnie odpowiednie reformy strukturalne, powinny iść w parze ze środkami na rzecz pobudzenia długofalowej konkurencyjności i wzrostu europejskiej gospodarki i odbudowy zaufania;
 3. zgadza się z Komisją, że konsolidacja fiskalna sprzyjająca wzrostowi gospodarczemu jest konieczna do wyjścia z kryzysu; przypomina, że kluczowym elementem relacji między wzrostem a konsolidacją jest struktura konsolidacji; zaznacza w związku z tym, że choć odpowiedni zestaw środków po stronie wydatków i dochodów zależy od konkretnego kontekstu, to jednak konsolidacja oparta na cięciu bezproduktywnych wydatków, a nie zwiększaniu dochodów, wykazuje tendencję do większej trwałości i lepszego pobudzania wzrostu w średnim okresie, ale w krótkim okresie powoduje raczej recesję;
 4. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w „dwupaku” projekt postanowienia dotyczącego podniesienia jakości nadzoru i oceny finansów publicznych oraz analizy kosztów i korzyści wiążących się z inwestycjami publicznymi;
 5. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w „dwupaku” projekt postanowień wspierających dialog gospodarczy oraz ogólny nadzór nad procesem europejskiego semestru parlamentów narodowych oraz Parlamentu Europejskiego;
 6. ubolewa nad tym, że w państwach członkowskich nie wdraża się strategii ani działań uzgodnionych na szczeblu unijnym, co uniemożliwia wykorzystanie pełnego potencjału tych środków;
 7. wzywa Komisję do uważnego śledzenia kierunku swojej polityki i dostosowania go do ogólnej oceny kosztów i korzyści wiążących się z kombinacją polityki wdrożoną w Unii, a także do skorygowania i doprecyzowania swych zaleceń w zakresie polityki na kolejny rok, jak określiła to w rocznej analizie wzrostu gospodarczego;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

8. nalega, aby państwa członkowskie skorygowały nadmierne deficyty w terminach wyznaczonych przez Radę; przypomina, że w tzw. „sześciopaku” przewidziany jest pewien poziom elastyczności;
9. zachęca państwa członkowskie do ulepszenia swoich wewnętrznych ram fiskalnych z myślą o promowaniu skutecznej i zrównoważonej polityki budżetowej;
10. podkreśla, że państwa członkowskie powinny kontynuować zróżnicowane strategie dyktowane ich sytuacjami budżetowymi oraz nalega na to, by państwa członkowskie utrzymały wzrost swoich wydatków publicznych poniżej wskaźnika średnioterminowej tendencji wzrostu PKB;
11. z zadowoleniem przyjmuje uznanie roli jednolitego rynku i konieczność zniesienia licznych barier, jakie nadal występują w sektorze usług; przypomina, że droga do prawdziwie jednolitego europejskiego rynku jest jeszcze daleka;
12. wzywa Komisję do monitorowania sytuacji państw członkowskich w świetle znacznego pogorszenia koniunktury w rozumieniu paktu stabilności i wzrostu;
13. wzywa Komisję i Radę do zrównoważenia potrzeb w zakresie efektywnych inwestycji prywatnych i publicznych z celami konsolidacji fiskalnej poprzez dokładną ocenę programów inwestycji wspierających wzrost gospodarczy w swej ocenie programów stabilności i konwergencji, z pełnym poszanowaniem postanowień określonych w prawodawstwie unijnym; jest zdania, że konsolidacja fiskalna sprzyjająca wzrostowi gospodarczemu może jednocześnie przywrócić równowagę finansów publicznych oraz zaufanie inwestorów;
14. oczekuje w związku z tym sprawozdania Komisji dotyczącego jakości wydatków publicznych oraz korekty – w granicach ram unijnych – zakresu ewentualnych działań dotyczących kwalifikacji programów inwestycyjnych;
15. wzywa Komisję do rozpoczęcia w trybie pilnym opracowywania sposobu na zapewnienie, by równoległe do elementów trwałej dyscypliny fiskalnej wysunięto konkretne propozycje dotyczące wzrostu gospodarczego i miejsc pracy oraz wspierające prywatne inwestycje, które tworzą elementy wzrostu gospodarczego, solidarność między państwami członkowskimi oraz demokratyczną legitymację, a także niezbędnych reform strukturalnych, w szczególności mających na celu zmniejszenie bezrobocia osób młodych poprzez lepsze dopasowanie ich kwalifikacji do popytu na pracę, zwalczanie segmentacji rynku pracy, poprawę stabilności systemów emerytalnych, podniesienie wydajności systemów opodatkowania, zwiększenie konkurencyjności w odnośnych obszarach sektora usług, ułatwienie dostępu do kredytów, zmniejszenie biurokracji, wyeliminowanie zbędnych warstw systemu zarządzania oraz możliwości uchylania się od opodatkowania; z zadowoleniem przyjmuje zwiększoną legitymację demokratyczną w ramach europejskiego semestru; przypomina o konieczności dalszego zwiększenia legitymacji demokratycznej w ramach europejskiego semestru;
16. wzywa Komisję i Radę do stałego dostosowywania i dalszego udoskonalania jakości, specyfiki krajowej i trafności zaleceń kierowanych do poszczególnych krajów;
17. przypomina, że w celu podtrzymania wiarygodności rocznej analizy wzrostu gospodarczego i całego semestru Rada powinna uzasadniać powody ewentualnego niestosowania zaleceń Komisji opartych na rocznej analizie wzrostu gospodarczego; z zadowoleniem przyjmuje podejście „przestrzegaj lub wyjaśnij” wprowadzone w tzw. „sześciopaku” jeśli chodzi o zalecenia dla poszczególnych krajów, zgodnie z którymi Rada jest publicznie odpowiedzialna za wszelkie zmiany, które wprowadza do wniosków Komisji, i uważa, że ta zasada powinna zostać w praktyce zastrzeżona;
18. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia zwiększenia i zoptymalizowania inwestycji w badania naukowe, rozwój i innowacje oraz przekształcenia przez europejskie sektory publiczne i prywatne rezultatów tych inwestycji w konkurencyjny atut i wzrost produktywności;
19. wzywa Komisję i Radę do zwiększenia wysiłków na rzecz ograniczenia zależności od importu energii i surowców w celu zbudowania Europy bardziej zrównoważonej pod względem ekologicznym, gospodarczym i społecznym;
20. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia w trybie pilnym wieloletnich ram finansowych (WRF), co zapewni wzmocnienie roli tych ram jako źródła niezwykle potrzebnych długoterminowych inwestycji w sektory i działania wspierające trwały wzrost gospodarczy i zwiększające liczbę miejsc pracy; podkreśla znaczenie struktury unijnego budżetu, która powinna wspierać inwestycje w obszarach przynoszących wartość dodaną;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

21. wzywa Komisję do zaproponowania całościowego podejścia do kwestii trwałego wzrostu z myślą o realizacji celów strategii „Europa 2020”, które powinno obejmować urzeczywistnienie rynku wewnętrznego, zwiększenie konkurencji, europejską politykę przemysłową z prawdziwego zdarzenia, solidną i odpowiednio ukierunkowaną politykę spójności oraz gwarancję, że Europa będzie wykorzystywała wszystkie swe siły i wpływy w zewnętrznych stosunkach handlowych; wzywa Komisję do wykorzystania w pełni zasobów wzrostu wywodzących się z bezpośrednich inwestycji zagranicznych i handlu z krajami trzecimi, zwłaszcza poprzez zacieśnienie i rozszerzenie transatlantyckich stosunków gospodarczych; taki plan działań powinien obejmować pochodne cele odnowienia i otwarcia rynku transatlantyckiego, ugruntowania podstawowych zasad międzynarodowego porządku gospodarczego oraz rozszerzenia wielostronnego systemu opartego na zasadach w celu włączenia do niego nowych członków i nowych obszarów zapewniających możliwości gospodarcze; apeluje również do Komisji o przyspieszenie zakończenia trwającego procesu zawierania umów o wolnym handlu;
22. z zadowoleniem przyjmuje uznanie roli jednolitego rynku i konieczność zniesienia licznych barier, jakie nadal występują w sektorze usług; przypomina, że droga do prawdziwie jednolitego europejskiego rynku jest jeszcze daleka; wzywa Komisję do poprawy egzekwowania wdrożenia prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego, zwłaszcza dyrektywy usługowej;
23. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze sprawozdanie dotyczące stanu integracji jednolitego rynku na 2013 r. dołączone do rocznej analizy wzrostu gospodarczego i stanowiące jej uzupełnienie; podkreśla, że jednolity rynek odgrywa kluczową rolę w przywracaniu konkurencyjności Unii, a więc także lewarowaniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do właściwego wyeliminowania braków w zaleceniach dla poszczególnych krajów oraz do wzmocnienia ciągłej i regularnej oceny wdrożenia i egzekwowania postanowień dotyczących jednolitego rynku na rzecz poprawy wzrostu gospodarczego;
24. jest zaniepokojony tym, że wiele państw członkowskich pozostaje w tyle pod względem produktywności; nalega na rolę reform strukturalnych w zarządzaniu temu problemowi; zwraca się do Komisji o sporządzenie sprawozdania w ramach jej następnej rocznej analizy wzrostu gospodarczego dotyczącego monitorowania rozwoju sytuacji w odniesieniu do produktywności kapitału i zasobów;
25. podkreśla, że ściśle egzekwowanie unijnej polityki konkurencji, opartej na zasadach otwartego rynku i równych warunkach we wszystkich sektorach, jest kamieniem węgielnym sprawnie funkcjonującego rynku wewnętrznego oraz warunkiem dla tworzenia trwałych i opartych na wiedzy miejsc pracy;
26. podkreśla, że zdecydowane wysiłki wkładane przez państwa członkowskie w utrzymanie finansów publicznych na odpowiednim poziomie są konieczne, lecz mogą się powieść tylko wtedy, gdy ograniczane będą nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej; zwraca uwagę, że jednoczesne osiągnięcie tych celów możliwe jest tylko dzięki wzrostowi w strefie euro jako całości;
27. przyjmuje do wiadomości dodanie nowego wskaźnika do tablicy wskaźników dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej w odniesieniu do sektora finansowego; ubolewa nad tym, że Komisja nie zastosowała się do procedury przewidzianej w rozporządzeniu (UE) nr 1176/2011, zgodnie z którym: „Komisja powinna ściśle współpracować z Parlamentem Europejskim i Radą przy opracowywaniu tabeli wskaźników oraz zestawu wskaźników makroekonomicznych i makrofinansowych dla państw członkowskich”, a dokładniej zgodnie z którym „Komisja powinna przedstawić propozycje dotyczące planów określenia wskaźników i progów oraz ich zmian właściwym komisjom Parlamentu Europejskiego i Rady, tak, aby mogły one przedłożyć swoje komentarze”;
28. przypomina Komisji, że aby zbudować międzyinstytucjonalne zaufanie i nawiązać dialog ekonomiczny na wysokim poziomie, niezwykle istotne jest ściślejsze przestrzeganie w przyszłości wymogów procedury przewidzianej w rozporządzeniu (UE) nr 1176/2011;
29. wzywa Komisję i Radę do podjęcia rzetelnego i szybkiego działania, by nadać prawdziwą doniosłość i skuteczność Paktowi na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia przyjętemu przez Radę Europejską w dniach 28–29 czerwca 2012 r.;
30. apeluje o szybkie przyjęcie tzw. „dwupaku”;
31. przyjmuje do wiadomości wejście w życie Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu (paktu fiskalnego); uznaje, że należy jak najszybciej dokonać transpozycji paktu fiskalnego do wtórnego prawodawstwa Unii Europejskiej w oparciu o ocenę doświadczeń wynikających z jego wdrożenia i zgodnie z TUE i TFUE;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

32. z zadowoleniem przyjmuje „Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania” Komisji, zalecenia w sprawie „środków, które mają zachęcić państwa trzecie do stosowania minimalnych norm w zakresie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania” oraz zalecenia w sprawie „agresywnego planowania podatkowego”, przyjęte przez Komisję w dniu 6 grudnia 2012 r.; wspiera proaktywne stanowisko przyjęte przez Komisję, szczególnie przez Komisarza ds. podatków i unii celnej, audytu i zwalczania nadużyć finansowych; wzywa państwa członkowskie do realizacji działań następczych wynikających z zaleceń Komisji, podjęcia natychmiastowego i skoordynowanego działania przeciwko rajom podatkowym i agresywnemu planowaniu podatkowemu, a w ten sposób – zagwarantowania sprawiedliwszego podziału wysiłku podatkowego i podniesienia dochodów państw członkowskich;

33. uznaje za pozytywne to, że wreszcie wszystkie państwa członkowskie uznają istotne znaczenie podjęcia działań na rzecz walki z unikaniem opodatkowania i oszustwami podatkowymi, również w czasie problemów budżetowych i kryzysu gospodarczego, jak stwierdzono we wnioskach Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 13 listopada 2012 r.;

34. przypomina, że celem wspólnego prawodawstwa w zakresie ram budżetowych państw członkowskich jest dopilnowanie, aby państwa członkowskie stale przestrzegały wspólnie uzgodnionych zasad, nie zaś określanie decyzji politycznych państw członkowskich;

35. apeluje do Komisji, aby każdego roku na początku listopada, począwszy od 4–5 listopada 2013 r., przedstawiała roczną analizę wzrostu gospodarczego właściwym komisjom Parlamentu, w celu zapewnienia Parlamentowi odpowiedniego czasu na wydanie swych opinii w kolejnych europejskich semestrach;

36. ubolewa, że w swoim komunikacie na temat rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2013 (COM(2012) 0750) Komisja nie zajęła się należycie rolą unijnego budżetu w procesie europejskiego semestru; w szczególności ubolewa nad tym, że Komisja, proponując kluczowe priorytety, nie zdołała przedstawić faktycznych i konkretnych danych, w jaki sposób unijny budżet może w istocie odegrać rolę siły napędowej, katalizatora, synergii i uzupełnienia wobec polityki i inwestycji na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, które realizuje się dla wdrożenia tych priorytetów;

37. jest przekonany, że finansowanie na szczeblu UE może przynieść oszczędności w budżetach wszystkich państw członkowskich, co należy podkreślić; uważa, że budżet UE ma do odegrania zasadniczą rolę w pobudzaniu wzrostu, tworzeniu nowych miejsc pracy i skutecznym zmniejszeniu nierównowagi makroekonomicznej w całej Unii, a także przede wszystkim w osiągnięciu celów UE 2020; ponownie ubolewa, że Komisja nie zdołała zająć się tą kwestią w swoim komunikacie na temat rocznej analizy wzrostu gospodarczego;

38. odnotowuje ocenę Komisji, że całkowite poziomy zadłużenia podmiotów publicznych i prywatnych ograniczają zakres nowych działań i inwestycji w państwach członkowskich; wzywa jednak państwa członkowskie, aby nie uważały swoich składek do budżetu UE opartych na DNB za zmienną dostosowawczą w ramach działań na rzecz konsolidacji ani nie dążyły do sztucznego ograniczenia ilości wydatków z budżetu UE przeznaczonych na zwiększenie wzrostu gospodarczego wbrew zobowiązaniom politycznym, które podjęły na najwyższym szczeblu; jest jednak w pełni świadomy, że wzrost poziomu płatności w budżecie UE wywołał napięcie gospodarcze spowodowane potrzebą konsolidacji finansów publicznych w perspektywie krótkoterminowej, a z drugiej strony potencjalnym zwiększeniem składek niektórych państw członkowskich opartych na DNB; ponownie zgłasza zatem swój zdecydowany postulat dotyczący reformy zasad finansowania budżetu UE – która ma zostać ustalona w ramach negocjacji w sprawie WRF na lata 2014-2020 – polegającej na zmniejszeniu części składek państw członkowskich opartych na DNB do 40 % do 2020 r., co przyczyni się do ich działań na rzecz konsolidacji⁽¹⁾;

39. przypomina, że budżet europejski jest w pierwszym rzędzie budżetem inwestycyjnym, przy czym 94 % jego całości jest reinwestowane w państwach członkowskich;

40. zwraca się do Komisji o udzielenie zaktualizowanych informacji w sprawie obecnych wysiłków państw członkowskich zmierzających do przeprogramowania i przyspieszenia wykorzystywania unijnych funduszy strukturalnych i spójnościowych, tak by wspierać wzrost i spójność społeczną, zwłaszcza w odniesieniu do MŚP, oraz by przeciwdziałać bezrobociu wśród młodzieży;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0245.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0053

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013 (2012/2257(INI))

(2016/C 024/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 9, 151 i 153 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 145, 148, 152 oraz art. 153 ust. 5 TFUE,
- uwzględniając art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu na 2013 r. (COM(2012)0750) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2012 r. (COM(2011)0815) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 października 2012 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0408.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0542.

⁽³⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 116.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.